

TJEN FOLKET

OKTOBER 1986

leder:

FORTSATT OMSTILLING AV PARTIET

SKAU

KK-året er i bra gjenge når det gjelder konkrete resultater for Klassekampen. I høstkampanja ligger vi nå an til overoppfylning av målsettinga på 2000 abonnenter innen 15 november. KK-året er et ledd i partiets plan for omstilling, slik at vi blir i bedre stand til å møte ei hardere virkelighet.

For borgerskapet er kampen om profitten blitt hardere, og det blir stilt omfattende krav til en ny politikk - til omstilling. Denne politikken handler om hvordan borgerskapet skal tjene maksimal profitt under nye betingelser - og denne politikken vil ramme vanlige arbeidsfolk hardt.

Angrep på lønna, angrep på normalarbeidsdagen, nedlegging av bedrifter og økende og stor arbeidsløshet, angrep på overenskomster og lovverk, forsøk på oppsplitting av fagbevegelsen, dette er noen av de viktigste områdene som borgerskapets omstilling rammer.

Dette er den harde virkeligheta som vil stille store krav til partiet og den enkelte partikamerat. Derfor må også partiet omstille seg.

Betyr KK-årets resultater at vår omstilling går bra? Det er langt igjen, men retninga er bra. Sakte men sikkert er det flere partilag som jobber med KK, og avisa blir brukt som et politisk redskap for partilagas arbeid.

Partiet er mer synlig i det politiske landskapet, Thatcherdemonstrasjonene i Tromsø og Oslo, "utvisninga" av Eric H. fra Elektriiker-landsmøtet(NEKF), enhetsfronten mot "statsannonse-Bakken", Litteraturfeiden 1986, og nå slaget om Håkon H. på Polet, alt dette er saker hvor partiet har markert seg på en slik måte at det har blitt lagt merke til. Det er også et viktig mål med omstillinga, partiet og partiets medlemmer må "ut på gata, ut som kommunister".

Bruk KK-året som et middel i omstillinga av partiet.

Bruk KK-arbeidet til å få kontakt med omlandet til partiet, slik at vi i neste omgang kan knytte mange nye folk til oss. Et vellykka KK-år legger grunnlaget for et vellykka "Verveår", som er den neste store omdreininga på omstillingsskruen.

FOLKEKRIG

Materialet til diskusjonen

Åssen skal denne diskusjonen forberedes? Stort, fremmed tema. Avdelingene og Sovjet-ambassaden venter nok med like stor spenning på materialet om åssen folkekrigen skal føres.

I januar kommer et materiale som gir ei vurdering av styrkeforholdet mellom supermaktene, med militær vinkling, og ei vurdering av hvordan faren for en verdenskrig er og vil utvikle seg i de nærmeste åra. Formen er ikke bestemt. Det blir enten et hefte eller artikler i Klassekampen. Det er mange ulike vurderinger av krigsfaren i partiet og mange medlemmer har sikkert ikke bestemte meninger om dette. Derfor er dette en del av bakgrunnen for avdelingsdiskusjonen om Folkekrig som rører ved om det er noen vits i å føre en sårn diskusjon i partiet i dag. Dette materialet er ikke obligatorisk lesning foran avdelingsbehandligna, men vi trur det er viktig og interessant lesning.

I februar kommer sjølve materialet til avdelingsbehandligna. Det vil trolig ha form av et bilag til Tjen Folket. Går det som vi håper, vil en del av dette, ca. 15 sider, være obligatorisk lesning. Det vil si at diskusjonen i avdelinga forutsetter at medlemmene har studert dette materialet. En annen del vil være utdypinger som strengt tatt ikke må leses. Av de obligatoriske 15 sidene vil noe være laga generelt for hele partiet, mens en annen del er utvikla av distriktene sjøl. Det siste skal konkretisere problemene på hvert enkelt distrikt.

I januar kommer også partiskolens studiekurs om Militærpolitikk. Dette er første kurs i partiskolens trinn 2. som er obligatorisk for medlemmer som er kommet inn i partiet etter 1. januar 1984. Det er opp til distriktsstyrene om kurset også skal omfatte resten av medlemmene. Det er sterkt å anbefale at dette kurset kjøres i forkant av avdelingsmøtet. Hvis hele avdelinga skal kurses, går det an å kombinere kurset med avdelingsmøtet om Folkekrig. Kurset har form av et hefte på ca. 60-100 sider.

Et medlem i avdelinga bør på et tidlig tidspunkt, helst i høst, ta på seg ansvaret for innledninger og tilrettelegging av avdelingsdiskusjonen. DS-ene er sterkt oppfordra til å kjøre forberedende møter med de som har dette ansvaret i avdelingene. De som skal ha dette ansvaret i avdelingene kan allerede nå få et omfattende notat om Folkekrig i Norge ved å henvende seg til DS. Dette notatet er distribuert til DS-ene sammen med dette TF-nummeret.

For de som er utålmodige etter å komme igang, få innblikk i materialet som skal behandles, anbefaler vi heftet som partiskolen har gitt ut som handler om folkekrigen på Filippinene. Det kan bestilles på partikontoret, boks 211, Sentrum Oslo 1.

NY VERDEN - NYTT

300 REGISTRERTE STUDIESIRKLER -

KAN GI PARTIET 60 000 TIL FRA STATEN.

1. Situasjonen i partiøkonomien bør være godt kjent fra sommerens innsamlingskampanje. Det er også kjent at denne innsamlinga kom isteden for den opprinnelig bestemte til partiskolen.

2. Nesten alle de frivillige studie- og voksenopplæringsorganisasjonene har nedgang i studieaktiviteten. Ifølge en fra styret i Samnemnda for studiearbeid (interesseorganisasjonen til studieforbunda) vil dette sannsynligvis bety at studieforbund med ca. 300 registrerte sirkler i inneværende år - neste år vil få bevilgninger til to halve studieinstruktørstillinger (dvs. 60 000 kr. til hver). (I tillegg vil all økt studieaktivitet kunne bety økninger på en rekke andre budsjettposter).

3. 300 registrerte studiesirkler er absolutt innen rekkevidde for medlemsorganisasjonene i studieforbundet "Ny Verden".

I hele 1985 blei det registrert 156 sirkler gjennom "Ny Verden". Da var antallet registrerte sirkler etter sommerleiren (hovedleiren) 83 - på samme tidspunkt i år var vi oppe i 133. Dette tilsvarer en økning på

ca. 60%. (Pr. 31/9 er vi oppe i 200 sirkler - med kvinnekonferansen foran oss.)

Situasjonen er ytterlig gunstig ved at antallet medlemsorg. i "Ny Verden" i sommer blei utvida fra 3 til 8. (Fra før var AKP inkl. RU og NKS, Kvinnefronten og Palkom. med. Nå oså: Folkeaksjonen mot Hasj, Afghanistankomiteen, Den forente Irlandskomiteen, Kaalayaan og Latin-Amerikagruppene. I tillegg er vi i "forhandlinger" med flere org. om medlemskap eller samarbeidsavtale.

5. I studieutvalget har vi i dag mange ideer og planer som vi ikke får realisert pga. manglende kapasitet (utviklinga av sjølve partiskolemateriellet tar svært mye tid). F.eks.: Flere fylker har behov for mer sentral hjelp til direkte ledelse av kurs. Erfaringene med bøllekursa som er populære langt utover egne rekker, har gitt oss lyst til å forsøke å utvikle andre "breiere" tilbud - ikke minst i samarbeid med FU. I dag går mye av det teoretisk arbeidende miljøet i partiet for lut og kaldt vann. Her fins det store potensielle ressurser for

6. For distriktene og avdelingene betyr dette:

- Nok et argument for å øke studieaktiviteten.

- NB: En må bli flinkere til å registrere den studieaktiviteten som faktisk forgår.

Fortsatt er det endel studier som ikke blir registrert pga sammel eller rot. Viktigere: Kunnskapen om hva som kan registreres som studieringer er fortsatt for dårlig. Ta kontakt med Eirik i "Ny Verden". Tlf. () 39. Adr.: "Ny Verden" , .

- Vær rask med å sende inn registreringspapirene - og vent for all del ikke til neste år.

7. et er en forutsetning at vi i registreringa av sirkler følger statens bestemmelser. Vi skal ikke ha noen skandaler av typen gamle SOR eller med AOF nå. Vi skal heller ikke lage noen gratis påskudd for Staten til å gå løs på navnelister etc.

8. Som nevnt vil økt studieaktivitet gi mer penger til partiet sentralt og lokalt - uansett hva sluttresultatet i antallet registrerte sirkler blir i år. Vi vil jobbe videre for å få mer handfaste fakta om hva som skal til for å få bevilga til en instruktørstilling til. Om vi får slike handfaste fakta vil vi gå ut med dette i Klassekampen.

Jørn - Styreformann i Ny Verden

KLASSIFISERINGA ER NY

En del avdelinger har etterlyst en bedre begrunnelse enn den som sto i forrige TF for de endringene som er gjort i klassifiseringa. Var den gamle klassifiseringa bak mål? Er dette et linjeskifte? Vilke nye erfaringer bygger det nye opplegget på?

Det nye klassifiseringsopplegget er utvikla på grunnlag av to typer erfaringer. Den ene typen er erfaringer som er gjort av kommunistpartier som jobber under fascisme og partier som leder folkekrig. Vi har også studert opplegget til det belgiske partiet. Den andre typen erfaringer vi bygger på er vår egen praksis i ti år. Det siste er det som veier tyngst.

Det viktigste "nye", er erkjennelsen av betydninga av det **politiske massearbeidet** for et kommunistparti, også under vilkår med fascisme og krig. Vi har også tidligere ment at "massearbeidet er vår viktigste sikkerhetsgaranti". Men en praksis der f.eks. bare et lite mindretall i avdelingene kan stå fram som partimedlemmer står i motstrid til at massearbeidet i virkeligheten blir et vern for partiet.

Ei klassifisering i dag må ivareta at partiet ikke blir rulla opp og ødelagt under fascisme og krig. En metode for å oppnå det på er hemmelige, ikke offentlig kjente medlemmer. Det gamle klassifiseringsopplegget ivaretok dette. Det gjør det nye også.

Men en annen, helt nødvendig, metode for partiet er **støtte for partiet og partiets politikk** blant folk, det vil si offensivt, grundig massearbeid. Det gamle opplegget gjorde det vanskelig. Vi mener at mangelfullt massearbeid i partiet ikke først og fremst er resultat av denne feilen i det gamle klassifiseringsopplegget. Men når partiet nå legger om på alle områder for å styrke massearbeidet, må ikke **klassifiseringa** stå som ei hindring. Poenget er jo at dette massearbeidet trengs som faen for å få til en skikkelig sikkerhetslinje i partiet også.

I en folkekrig vil den militære motstanden være det som til slutt og sist kan kaste en okkupant ut av landet. Det nye i vår erkjennelse, som avdelingsmøtet om folkekrig til våren skal gå grundigere inn på, er den omfattende politiske støtten blant folk som militær motstand forutsetter. "Sivilbefolkninga" må ha ei høyt utvikla motstandsvilje om det skal være mulig å drive militær motstandskamp. I et okkupert Norge må det bygges en kraftig "underskog" som fienden ikke kan trenge inn i. I en sann underskog er det mulig å holde partiet og motstandsorganisasjoner skjult for fienden, organisere "sivile" og militære aksjoner, forsyne de i motstandsarbeidet som ikke kan leve av eget arbeid og så videre. Uten denne oppslutninga fra folk, er militær motstand fåfengt. Det samme forholdet gjelder under fascisme. Uten massestøtte blir for eksempel partier rulla opp kjapt og effektivt. Det er dette Mao kaller å svømme som fisken i vannet.

Hvor går balansen mellom antall offentlig kjente og skjulte medlemmer? Om vi står uten hemmelige medlemmer og medlemmer som ikke er offentlig kjente, vil partiet lett blir rulla opp uansett

massestøtten. Om vi skjuler for mange, er det et hinder for å utvikle denne massestøtten.

I materialet i forrige TF til avdelingsdiskusjonene er det gjort vurderinger av partiets oppgaver under krig og fascisme. Vi har forsøkt å trekke dette ned til antall medlemmer som i dag skal klassifiseres i de ulike kategoriene. For eksempel må en stor del av partiet jobbe politisk og militært utafor byene i en krig. De kan i dag være kjente som partimedlemmer uten at det står i konflikt til denne oppgava under en folkekrig. Resten av partiet må i en krig jobbe i byer. De bør ikke stå fram som offentlige partimedlemmer i dag. Dette gir et grovt eksempel på åssen vi har tenkt når antallet i de ulike kategoriene er bestemt.

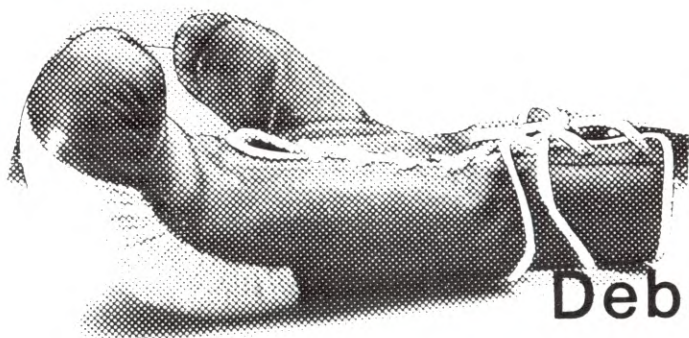
Forfølger vi dette eksemplet, er det klart at de som skal jobbe i byer under en folkekrig, i tida før en krig må utvikle en massestøtte for partiet og seg sjøl som gjør at de har en underskog å jobbe i under folkekrigen. Det er ikke mulig hvis de skal stå fram som helt upolitiske for folk utafor partiet nå. Samtidig bør de ikke stå fram som partimedlemmer i det vide og

breie i dag. I materialet til avdelingsdiskusjonen er det gitt noen mer detaljerte retningslinjer for åssen disse bør operere i dag.

En spesiell kategori er de som før var klassifisert som 2.2-ere eller "hemmelige" partimedlemmer. Erfaringene forteller at dette er en vanskelig og veldig krevende situasjon for en partikamerat å være i. Vi må gå grundigere inn på disse erfaringene. En opplagt sak, som vi har tatt stilling til i retningslinjene i den nye klassifiseringen, er at disse kameratene trenger et politisk miljø. Hva betyr det?

Det betyr for det første at avdelingene må se som sitt ansvar å trekke disse kameratene inn i de politiske diskusjonene, spesielt de som foregår utafor avdelingene, på offentlige møter ol. der disse folka ikke sjøl kan delta. For det andre mener vi at folk i denne kategorien så langt det er mulig bør jobbe en form for massearbeid sjøl. Det kan være i klubber og fagforeninger, idrettslag, borettslag og liknende hvor det er ulike former for politisk miljø. Begrensningene ligger sjølsagt i at de ikke kan drive et offensivt massearbeid for partiets linjer. De politiske erfaringene, kunnskapene er likevel viktig når partiets linjer skal utvikles. Vi mener ikke at disse kameratene skal jobbe i aktive politiske fronter som vil bli trua under en okkupasjon eller under fascisme, eks. Afghanistankomiteen.

Viggo, som har vært med å utarbeide den nye klassifiseringen.

Debatt:

Vi bringer her et par artikler fra medlemsbladet i Rogaland, først et innlegg og et svar om RV og valget i -87, deretter et innlegg om KK og Narvesen.

DU SKAL IKKE TÅLE SÅ INDERLIG VEL

at du er medlem av et promilleparti som ikke har sjangs til å bli rep-

resentert noen plass. Vi har tre hypoteser vi vil du skal ta stilling til:

* 1. Det vil være svært skadelig for hele regionen om vi ikke kan vise til framgang ved neste korsvei. Et valg til av typen -85, og lufta kan bli så innestengt at det kan bli vanskelig å få noen til å trives innenfor.

* 2. For at vi skal nå utover de "spesielt interesserte, må framgangen dokumenteres. Dette betyr bare en ting: Vi må ha mandat i Stavanger i -87!

* 3. Hvis vi starter valgkampen i det store rushet til våren og med "bra" men generelle paroler er et mandat utelukket.

* 4. Sier seg sjøl.

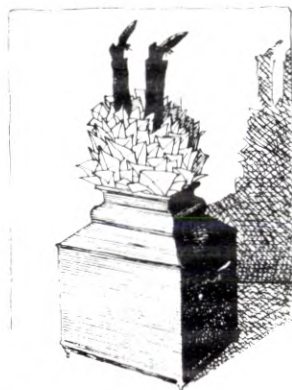
RV har ikke adresse, ikke tlf., står ikke i Stavangerguiden, møter ikke på store møter hvor de politiske partiene er invitert.

RV har ikke noen politikere som er forberedt til å ta et standpunkt til 2000 - to tusen - saker i året. Ikke noe bakapparat til hjelp med å skille klinten fra hveten.

RV (eller for den saks skyld AKP) har ingen som tar opp de hanskene som stadig kastes mot Stavangers befolkning fra det kardemommebystyret som sitter nå. 6.5 millioner for et TV-program på et par timer opp mot en fireårsplan med 1 mill. i bevilgning til å heve barnehagedekningen fra ca.35% til ca.45%. Det er jo sinnsvakt.

DS bør etter vår mening umiddelbart sette ned et interimstyre for RV som kan sette i gang med å forbedre valgkampen.

Vi er allerede seint ute om vi skal ha et godt og konkret program å legge fram i høst ved offisiell valgkampstart.

Skulle vi være så uheldig at vi får inn en på bare floskler er det fare for at vi bare oppnår å slite ut enda en stakkar uten at vi får noen markeringsgevinst engang.

DS har mye å gjøre. Et av problemene er å få trukket avdelingene opp av dvalen, å få liv i en halvveis dormende, halvveis utslitt

organisasjon.

Det må da være mulig å "låne bort" en oppgave til medlemmer som ønsker å gjøre noe fornuftig når man ikke har tid til å gjøre noe sjøl. Kan-skje en og annen kunne bli smittet av litt entusiasme om de fikk litt å henge fingra i?

Et styre.

ET SVAR:

Når ei partiavdeling løser sine grunnleggende oppgaver som å drive studier og undrsøkelser i sitt organisasjonsområde, skaffer seg en plan for å bygge ut partiets innflytelse i organisasjonsområdet, rekrutterer og løser hele partiets oppgaver som å spre KK, bygge opp økonomien og vakte om partiets linje.... så er det utmerka om laget griper tak i oppgaver som forsømmes og ligger utafor deres egentlige ansvarsområde.

nettopp har gjort dette. De har sett muligheten og vist vei for å trappe opp RV-valgkampen. De har skapt røre, tatt eksterne initiativ i bredden og planmessig kjørt fram folk. I den situasjonen vi er, trenger vi slike støt, både fordi de viser vei og dernest erstatter et utvalg som kunne vært **overskuddet i mange aktive grunnorganisasjoner**. På sikt nå nettopp partiledelsen styrkes i Stavanger slik at den knytter til seg spesialkunnskapen og kan spille en sentral rolle for å utnytte svakheter hos våre politiske motstandere. I dag er mange lag i den situasjonen at de ikke øser sine grunnleggende oppgaver tilfredsstillende.

Snart vil dette være en alvorligere hemsko for å utvikle valgkampen enn sjølve mulighetene i valgkampen. Vi kan bare vinne valget og la RV-mandatet tjene de strategiske måla våre dersom grunnorganisasjonene evner å rekruttere og forbindes med folk i sine områder.

Til mulighetene i valget 87 og "innestengtheten".

Jeg mener det er mulig å tape valget og likevel komme ut av det. Men det er ille å tape valget dersom vi kan påvise at vi hadde mulighetene og ikke utnyttet dem. Det står en kamp om 85-oppsummeringen i dette spørsmålet. RV-leder Olsen har gjort det til et stort poeng at om vi får samme stemmetall i 87 som i 85, så blir vi utradert. Slik debatt tilhører profetenes verden. I 85 gikk vi på med en optimisme som virkeligheten plukka av oss helt inn til valgdagen. Vi forsto ikke mulighetene og la opp et feil løp. Det smaker vondt. Hvordan er mulighetene i 87 i Stavanger - hvilke objektive endringer i styrkeforhold

Jens.

KK OG NARVESEN

Spørsmål til KK-utvalget/KKs salgsavdeling.

Løssalget av avisa skjer nå via to ledd: Partiet og Narvesen. Med unntak av lørdag, antar jeg at Narvesen er avisas viktigste løssalgsressurs. Etter sigende selger Narvesen ca.900 aviser hver dag. Kanskje ikke så imponerende. Men avisa eksisterer under trange betingelser og alle monner drar. Dermed er spørsmålet: Kan det gjøres mer ut av Narvesen-salget? Jeg mener det.

Det finnes tre måter Narvesen-kioskene behandler KK på:

1. Avisa stilles ut godt synlig på lik linje med andre dagsaviser. Etter mitt inntrykk gjelder dette for et lite mindretall av kioskene.
2. Avisa er godt gjemt bak disken. Bare en direkte henvendelse til ekspeditøren vil avsløre om avisa føres eller ei. Dette ser ut til å være situasjonen for de fleste kioskene, i hvert fall i de større byene. Mns Ny Tid f.eks., ei ukeavis, er utstilt sammen med dagspressen.
3. Avisa selges ikke. Begrunnelsen er enkelte steder at salget gikk dårlig før. (Kanskje fordi den var så godt gjemt?) La meg ta et eksempel for å illustrere situasjonen: I Mo i Rana, et viktig industristed,

finnes en Narvesen-kiost i Sørlandsgata som ikke selger KK. Friheten, derimot, er utstilt på bladhylla foran disken.

Å få Klassekampen fram i de tradisjonelle avisioskene vil øke salget. Menviktig er også å gjøre avisa synlig for folk. Avisa er idag anerkjent i pressekreter, siteres i andre aviser, NRK etc., men er den like anerkjent blant folk flest? nei.

Kjenner KK-utvalget/salgsavd. til

situasjonen som her beskrives? I så fall: Hvilke tiltak er satt i verk overfor ledelsen i Narvesen (møter, brev etc.)?

Finnes opplegg for hvordan stedlige KK-ansvarlige skal ordne opp i dette?

Narvesen diskriminerer Klassekampen i firhold til andre dagsaviser. Med respekt å melde er det helt uakseptabelt at vi i partiet stilltiende godtar dette.

Kameratslig hilsen
Alf S. Stavanger

BRUK KK!

Rett etter påske sto det et 3 siders oppslag om bryggeribransjen i KK. Oppslaget var resultatet av et initiativ fra noen kamerater i NNN. Her er vår oppsummering av dette "prosjektet":

1. Formål

Vår intensjon var å komme ut i hele bryggeri- og mineralvannbransjen med vår analyse av utviklingen innafør bransjen. Videre å legge fram AKPs politikk i forhold til dette. Herunder å få fram noen kamperfaringer.

Gjennom å trykke dette i avisa og så spre denne rundt til alle de berørte bedriftene, mente vi å kunne oppnå at partiets innflytelse blant arbeiderne i denne bransjen ble styrket.

2. Forarbeidet

Vi satte oss derfor ned og begynte å skrive et råmanus. Vi kontaktet KK-red og ba om journalistisk hjelp til utforminga, noe som ikke var noe problem, vi ble enig om hvilken dato stoffet skulle "på lufta", deadline for innlevering fra vår side osv.

Videre skaffet vi fram adresser på

alle bedrifter i bransjen. Gjennom partikontoet og distribusjonen ble det så sendt beskjed til kontakter/kommisjonærer om at den og den datoen vil det komme et oppslag om bryggeriene med forespørsel om de kunne stå for utdeling av akkurat denne avisa utenfor den aktuelle bedriften.

(Det var ikke så mange som svarte positivt. Men de som gjorde det og hjalp oss med spredninga skal ha en varm takk for innsatsen!)

3. "Nyheter"

Våre analyser tilsa en aksellererende monopolisering av bransjen i løpet av kort tid. dette slo ut i fullt mon ved Nora Industriens oppkjøp av Nidar-konsernet rett før påske. Altså midt under innspurten av vårt "prosjekt". Aksjekjøpet skapte stor oppstandelse i bransjen. Folk var svært interessert i

hva som skjedde. Avisa ville derfor møte stor interesse når den kom, såvidt vi kunne bedømme på forhånd. Samtidig ga begivenhetenes gang KK-journalistene mulighet til å lage dagsaktuelle oppslag med nyheter. Journalistisk og avismessig sett hadde vi her alle tiders muligheter.

(På den andre siden skapte dette sjølsagt også problemer: Hvor stor del av oppslaget skulle gå til våre propagandistiske analyser og hvor stor plass skulle nyhetene få? Dette går rett inn i diskusjonen om

tabloid og "scoop", en diskusjon som vi skal la hvile her. Vi vil bare nevne at balansen mellom de ulike deler tekst og bilder rent redigeringsmessig ser ut til å være et viktig spørsmål.)

4. Hvordan gikk det?

Vi delte ut avisene i store opplag på Oslo-bedriftene. Utover landet ble alle de større plassene dekket, enten ved utdeling av aktivister i porten eller ved at klubbstyret fikk en bunke aviser i posten.

Oppslagene ble godt mottatt. De skapte en enorm interesse. Til sine tider så enkelte avdelinger ut som "T-banevogn-reklamen" for KK! Massene pløyde gjennom alle sidene, hvert ord. (Et lite poeng: Vi registrerte ingen protester mot nynorskens...)

Gjennom dette opplegget skapte vi økt interesse og prestisje for

avisa. KK framstår som en avis som er relevant for folk i bransjen. den skriver redelig og klart. (Vi mener det ikke ville ha vært noe problem å få KK til å fungere som streikeavis etter dette, dersom vi hadde kommet ut i konflikt ved vårens tariffoppgjør.)

Vi mener også at dette prosjektet har bidratt til å stadfeste AKP(m-l) som en reell politisk kraft innenfor denne bransjen. Det er vi som bringer de spennende analysene, det er vi som trekker de store perspektivene. Ingen andre politiske krefter er i stand til å gjøre dette.

5. Svakheter?

Selvsagt er det også svakheter.

Opplegget kunne vært bedre. Vi fikk for dårlig tid i den avsluttende fasen. Med et bedre opplegg i innspurten kunne manus ha blitt bedre. Dette understreker betydningen av gode forberedelser og et så godt samarbeid som overhode mulig mellom oss og KK. (I vårt tilfelle gjorde begge parter feil. Vi kom "i totta" på hverandre, men greidde heldigvis å rydde opp før det skar seg helt)

Videre er det helt klart at en svale gjør ingen sommer. Men vi har konsolidert et visst marked for KK gjennom denne aksjonen. Vår oppgave blir nå å høste inn det vi har sådd.

6. Oppsummering

Vi mener dette "prosjektet" er et eksempel på hvordan partiorganisasjonen kan bruke KK i det daglige arbeidet. Oppslaget vårt funget direkte propagandistisk overfor en hel bransje.

Det er også et eksempel på hvordan ressurser i partiorganisasjonen kan benyttes for å gjøre KK til en bedre avis. Vi satt på viktig stoff, både nyheter og kamperfarin-

ger, som vi gjennom å popularisere i avisa fikk spredd til et stort antall folk. Vi har fått flere positive kommentarer.

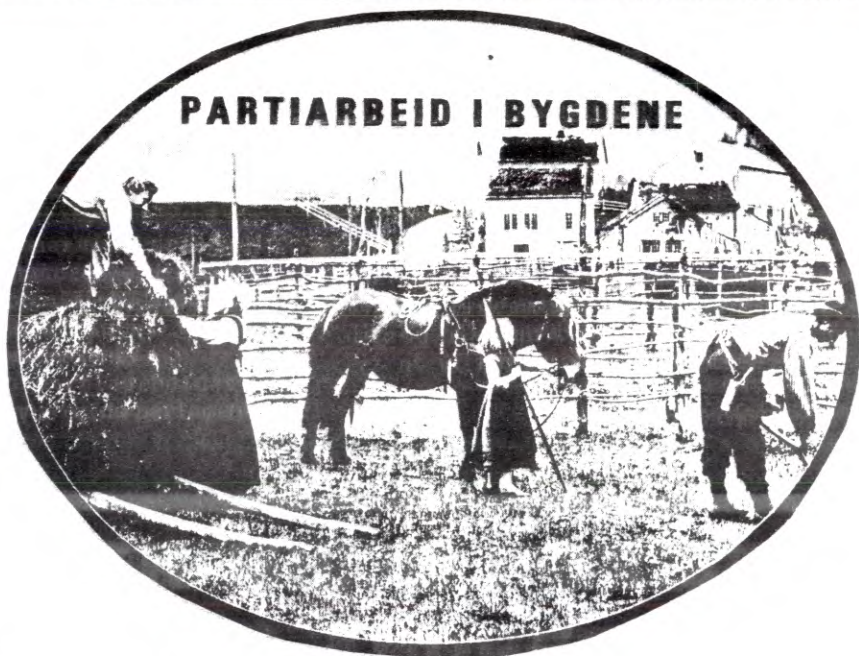
Vi tror flere kamerater i partiet kan bidra på samme måte. Hvis vi får fram mer slikt stoff som vi sitter på "ute i marka", vil KK kunne bli mer levende og spennende.

KK-red. har tidligere i TF forpliktet seg til å gjøre "kontrakter" med folk som vil ha spesielt stoff. Vi tok ham på ordet. Andre kan gjøre

det samme. Med opplegget for "Nye KK" virker det som at slikt vil bli enda lettere å få til i framtida. I så fall er vi kommet langt.

Aller sist vil vi også si at vi får et annet forhold til avisa når den skriver såpass mye bra om saker vi jobber med. En bivirkning er derfor at vi er blitt mer motiverte for å spre avisa og verve abonnenter. Kanskje også her noe å hente for andre?

For "prosjektgruppa": Lars

1. Massearbeidet

Utenbygdsavdeling skriver i TF feb. -86 at det viktigste er å delta der massene er, i organisasjonene i bygda, og det sosiale nettverk der massene dekker sine sosiale behov. Så sier de at en bare i spesielle tilfelle må bruke krefter på å skape helt nye ting.

(Arbeidsløses forening, Afghanistanstankomite osv.)

I samme nr. av TF skriver Gerd om å være kommunist og innflytter i bygd. Hun motbeviser påstanden til Utenbygdsavdeling om at det er feil å opprette nye organisasjoner.

Hos Gerd starta de Solidaritet Norge Polen sammen med presten og kirkelydsrådet. Sammen med bygdefolket i denne organisasjonen brukte de anerkjente bygdemetoder som basar og lotteri, og dette fungerte som innfallsvinkel til å bli anerkjent og gro røtter i bygda.

Spørsmålet er ikke om det kan være riktig å opprette en ny organisasjon og på en ny sak. Kjerna i massearbeidet er at det er avgjørende å delta der massene er, sammen med bygdefolk, og bruke de organisasjonsmetodene som bygdefolk er vant til å bruke.

2. Partibygging

Både innlegget til Utenbygdsavdeling og Gerd slår fast at det er grunneggende å delta der massene er.

Men de sier svært lite om partimarkering og bygging av partiorganisasjonen.

Front og parti er to sider av den revolusjonære saken.

Uten å få fler folk til partiet, og lage en sterk lokal kampløse, vil enkeltpersoner slutte å være kommunister. Bl.a. fordi spredt bosetting betyr få folk, lange avstander, gjennomslukt miljø og tradisjonspress. Bør ikke bygdeavdelinger markere seg som RV i valgkampen, selge KK, arrangere temamøter for de nærmestesympatisørene og tilby partimedlemskap?

3. Hvordan skal 1 kommunist bli 3?

Partiet har medlemmer og sympatisører som bor aleine i ei bygda. Bl.a. bønder.

Det er ingen vei utenom at bonden tar kontakt med den andre RV-sympatisøren i bygda, f.eks. læreren. Men hva skal de ha som felles praksis? Markerese som RVere, RV-gruppe, Kvinnefront, KK-salg, stu-

diesirkel. Dette i tillegg til massearbeid i de eksisterende org. i bygda. De er nødt til å lage en plan for å opprette stedslag og avdeling i området, kanskje over flere kommuner. Rekruttering er en nøkkel til framgang.

4. Bransjeorganisering eller geografisk samlelag?

Ta eksemplet med avdelinga som driver antiimperialisme (SNP). Mye tyder på at der er antiimperialisme som samler avdelinga. Den fungerer som frontavdeling.

Eller min avdeling som er bondeavdeling, der jordbrukspolitikk er felles praksis.

Hvis sånne avdelinger rekrutterer noen som er interessert i andre deler av politikken - kommunebudsjett eller helsesektoren - vil de ofte få en stemoderlig behandling, særlig fordi det ikke er noen meningsfeller som de har omgang med på jobben eller i bygda. De er eksempler på samlelag med lange avstander der bønder aldri får diskutert sin faglige politikk, og sånn er det sikkert for andre yrkesgrupper og.

Hvis læreren er overmoden og ber om å få bli med, må hun sjølsagt det. Men avdelingas langsiktige utbyggingsplan, bør den være å samle folk over et større område

som jobber med det samme (bransje, front)? Min erfaring fra flere år både med samlelag og bondeavdeling, er at samlelag har problem med felles praksis som virkelig svinger.

Samlelag kan være et første mål. Men i et samlelag bør målsettinga for f.eks. bønder være å verve bønder, gjennom bondesirkel, opprette fraksjon og stedslag, for å få til bondeavdeling. Etter at vi fikk bondeavdeling er det lettere å konsentrere kreftene, gjøre gjen-

nombrudd i massearbeidet, og holde på folka, fordi de får tid og hjelp til å utvikle seg. Avdelinga har noe å tilby, er en kollektiv ledelse av den lokale bondeopposisjonen, der de viktigste diskusjonene og utvikling av linjer foregår.

Har noen gode erfaringer fra samlelag i bygder, som har eksistert i mange år? Hvordan skal en gjøre dem gode?

Dette bør vi få mer materiale om.

Bondeavdelingsmedlem.

PARTIBYGGING I SPREDTE STRØK

60% av Norges befolkning bor i byene, 10% i tettbygde strøk med under 2000 personer, og 30% bor i spredtbygde strøk. Sogn og Fjordane har størst andel av befolkninga i spredte strøk, dernest følger Hedmark.

Det særegne ved bygdene og spredte strøk:

- få folk og lange avstander
- småborgerligklassesammensetning
- mindre kamptradisjoner

Dette dukker opp som flg. problemer i organiseringa:

1. Avstandsmotsigelsen

Skal vi prioritere arbeidet i bygda, kommunen, vekstsenteret utafor kommunen, hele regionen?

I starten hadde vi massearbeidet i et felles vekstsenter for hele regionen. Det brøyt etter hvert sammen fordi vi fungerte som turister og ikke kunne gå i spissen for folks daglige liv.

Det er grunnleggende å gro røtter i bygda vår og delta der massene er organisert fra før.

Nå har vi også fått trekt mer av KK-salg, RV-markering, 1.mai, 8.mars vekk fra vekstsenteret og inn i kommunen.

2. Tradisjonspresset og frykten for å markere seg

Omgivelsene påvirker oss med tradisjonelt snakk om vær og vind. Ungdommen gjør ett av to: Tilpasser seg og legger seg flat, eller isolerer seg i små sekteriske miljø.

Behov for partiet.

Fra starten av slo vi fast at dersom vi skulle klare å fortsette som revolusjonære, måtte vi **gripe fatt i den mest progressive 3-delen, og organisere ei ledende revolusjonær gruppe.** Et forum for å knytte de lokale sakene til et landsomfattende revolusjonært perspektiv.

Å opprette KF, småbrukarlag, eller Sosialistisk Enhetsliste kan samle de radikale, men samler ikke så bredt, og viktigst: Det kan ikke erstatte partiet. Tross alt er det masseorganisasjoner med nokså ulike folk. Det går ikke an å diskutere familien, reformisme, Kina og Stalin, eller organisere alt fra studiesirkler, KK-salg, RV-arbeid derfra.

Metoden for å opprette partiet:

I løpet av flere vintre lagde vi et rødt miljø, relativt bredt: AKP-studiesirkler, et KF-miljø og en bondelagsfraksjon innen hele regionen.

På den ene sida fungerte dette som et rekrutteringsmiljø for SV. På den andre sida tilbydde vi ekstra studiemøter på tema folk var interessert i, knytta til AKPs prinsippprogram. Arrangerte partiobligatoriske studiemøter som åpne studiesirkelmøter for de nærmeste sympatisørene.

Rekruttering innretta vi på den nærmeste 3-delen av det røde miljøet, beramma møter helst hjemme hos dem, for da var vi sikrest på at de kom! Rekrutteringsarbeid er et eget arbeid, og uten dette ville vi bare hatt et rødt miljø og mange

Bransje- eller

innmeldt i SV.

3. Bransjemotsigelsen

Vår linje i 9 år har hovedsaklig vært bransjeorganisering (bønder) med lange avstander. Fordelen har vært inspirasjon ved å få hjelp til faglig politikk. Felles teoretisk og ideologisk kamp og massearbeid i de samme organisasjonene, sjøl om vi var spredt på forskjellige lokallag i hver vår bygd. Men folk blir lei av de lange avstandene som er resultat av bransjeorganiseringa. I masseorganisasjonene i hver bygd er vi bare en eller to revolusjonære på samme møte.

punktorganisering?.....

Linja har vunnet i kamp med alternativet om punktorganisering (i kommunen), men med et bransjesprik. Kommuneorganisering vil gjøre det lettere med RV-markering og KK-salg. Men når folk jobber med ulike ting og bor i ulike bygder innen kommunen, blir det ikke noe faglig fellesskap. Bøndene får ikke diskutert jordbruksoppgjøret når avdelinga skal diskutere tariffoppgjøret.

Bør vi gå over til punktorganisering?

Organisasjonsmodellen må komme på høyde med virkeligheten. Dersom muligheten for interessekamp og rekruttering er bedre ved kommuneorganisering, bør vi gå over til det. Men det må undersøkes og dokumenteres først.

Vi mener partiet skal bli bøndenes parti. Da går det ikke å stille bondefiendtlige krav til aktivitet i sommerhalvåret, eller at bønder som tjener 45 000 kr. i året skal betale 200 kr. mnd.i kontingent.

Hvis ikke to foreldre kan dra på møte samtidig, kan de bytte nå og dra annenhver gang.

Avdelingsmøtene må ikke slite ut folk, men ha god innledning på et hovedtema og gi inspirasjon (katalyseeffekten).

Ikke lufte vanskelige ting på tampen, men overlate til styret.

Men vi må stille krav til politisk **vilje, nivå og aktivitet**. Medlemmer må støtte hovedtrekk i program og vedtekter, betale kontingent, delta på avdelingsmøter og i masseorganisasjoner, og gradvis ta på seg oppgaver med å sette avdelingas vedtak ut i livet. Avdelinga må lage en plan for hvert enkelt medlem.

Stille realistiske oppgaver og hjelpe med metode for forandring og utvikling.

Medlem i bondeavdeling.

PARTIET OG RV

Vi må slå fast med en gang at arbeidet med lister og politisk linje for valgkampen i -87 må starte nå - både i OS og hele partiet!

Jeg våger påstanden at partiet og RV er svært dårlig rusta foran dette arbeidet i utgangspunktet - bl.a. fordi:

1. Valgresultatet i 85 ga parti og RV en kalddusj. Både RVs organisasjonsform (vedtektene, partistyringa) og det dårlige stemmetallet viser at RV ikke er noen reell allianse eller front, men et temmelig reint AKP-organ. Dette er ikke bare et synspunkt fra våre fiender - flere og flere partimedlemmer innser forhåpentligvis at dette er virkeligheten.

2. Hvis ikke RV øker stemmetallet vesentlig fra 85-valget, vil vi miste 3/4 av våre representanter i kommunestyre og fylkesting! At vi ikke fikk noen inn på Stortinget var bare en bagatell i forhold til den frustrasjon og skuffelse et sånt resultat vil gi. Selv ihuga motstandere av parlamentarismen og satsing på valg, vil bli

merka av noe sånt. Den reinte psykiske virkninga i partiet av et sånt nederlag bør ikke undervurderes.

3. De politisk/organisatoriske prinsippene for RV er ikke klare. En allianse mellom uavhengige sosialister uten innflytelse og et AKP med bukta og begge nedene - denne linja er tilsynelatende slått fast. Likevel er det et faktum at stadig flere er inne på "frontmodellen" - en medlemsorganisasjon etter vanlige prinsipper. Lederen i RV - Jan I. (TF i vår) og representanter fra flere distrikter - bl.a. Trømsø og Kristiansand - har snudd på dette spørsmålet etter at den heiteste debatten var over. manglende enhet her er en opplagt hemsko i forholdet til uavhengige folk.

Internt gir dette virkningen at partimedlemmene "tror" at RV er en organisasjon som på mange måter klarer seg sjøl, mens de som jobber med RV "tror" at partiet skal ordne opp og ta initiativ. Passivitet er sjølsagt resultatet.

4. Det er heller ikke enhet når det gjelder oppsummeringa av valgkampen 85. Var vi dømt til å tape så mye terreng bare fordi AP var i opposisjon? I så fall kan vi komme opp i akkurat den samme situasjonen i 87, selv om det er et lokalvalg. Den rikspolitiske situasjonen avgjør mye.

HVA MÅ GJØRES?

a) RV som organisasjon

Vi må bestemme oss for hva vi ønsker - RV som AKPs valgnavn eller en reell parlamentarisk front.

Med det første alternativet vil vi avklare ansvarsforholdet til det parlamentariske arbeidet og muligens styrke partiets propaganda - samtidig som forvirringa om forskjellen/den manglende forskjellen på AKP/RVs politikk vil minke. Denne linja vil neppe gi store uttellingar i valg.

Det andre alternativet er antakelig siste sjanse til å utvikle RV som en reell revolusjonær parlamentarisk front - et virkelig organisatorisk alternativ til uavhengige og for venstre-utbrytere fra andre partier (Venstre, AP og SV). Når jeg sier siste sjanse, mener jeg at uten dette initiativet nå, vil inntrykket av RV som AKPs eiendom feste seg for godt. Det vil ta mange år og krever antakeligvis en ny politisk situasjon før vi kan bygge opp noen troverdig parlamentarisk front. Med godt arbeid har vi kanskje mulighetene til uttelling hvis vi handler nå.

Siste alternativ - status quo -

er etter min mening ei dødslinje både politisk og organisatorisk en bastard som verken AKPer eller uavhengige føler som "sin organisasjon".

b) Den politiske linja.

Den parlamentariske linja må utvikles. Hvis AP igjen er i opposisjon i 87 må vi ikke drive valgkamp som om det er AP som har regjeringsmakta. Vi må stille oss i spissen for kampen mot tre/fire-partipolitikken. Vi må kveste AP for sine løftebrudd og borgerlig politikk - men samtidig ikke overse forskjellen. Den lille forskjellen finnes, det vet vi jo sjøl. Hvis vi later som om A matematisk er lik H er vi virkelighetsfjerne. Willoch-regjeringa ville ikke tatt Sør-Afrika-boikott-initiativet (om det er aldri så dårlig). Den ville ikke ha stoppa private hospital, den ville ikke ha sendt fredskorps til Nicaragua, den ville ikke i samme grad distansert seg fra Reagan. Selv om forskjellene er små, er dette viktige spørsmål for folk som har på følelsen at vi bare gir blaffen i, hvis vi bare messer at A=H.

En annen viktig sak, i alle fall i Østfold, er fylkespolitikken. Etter bygginga av millionpalasset i Sarpsborg, Prosjekt Samarbeid og den uendelige helsekrisa, og nå på toppen av det hele alt surret med skoleinntaket og budsjettkrisa i videregående skoler, tror jeg at folks tillit til fylkespolitikkerne og administrasjonen nærmer seg et absolutt lavmål.

Snarere enn en utvidelse av "nærmokratiet" har fylkestingene blitt et redskap for statens nedskjæringer av offentlige tilbud.

Frustrasjonene over fylkestingets manglende handlekraft har spredd seg til alle partier og fører til at fylkespolitikken er blitt et område for 2sorteringspolitikere.

Dette må vi utnytte før andre gjør det. Jeg stiller parolen: NEDLEGG FYLKESKOMMUNEN! dvs. Ansvaret for videregående skoler og sykehus til staten, sykehjem og HVPU til kommunene.

Saken må selvsagt undersøkes nøye, og linja bør lanseres i RV sentralt, og kanskje tilpasses hele landet.

Vi bør også vurdere om det er mulighet for en bredere valgfront, særlig på helsespørsmål. For 4 år

siden ble det foreslått en sykehusaksjonsliste. Denne ideen ble etter min mening altfor lett avfeid av Østfold-partiet.

Konklusjonen må bli: -I dag ligger vi tynt an, men hvis vi er villige til å ta en grundig debatt i hele partiet og få en ny enhet, har vi også muligheten til ny framgang. I Østfold bør vi starte med å lansere denne debatten i alle laga.

DS-leder Østfold

Når jeg leser gjennom innleggene som har stått i TF siden valget 1985, er det ikke vanskelig å se at vi innad er uenige om flere saker. Men når jeg vil skrive et innlegg til debatten, blir lufta tom for baller.

Hvorfor skal vi ha en RV-debatt i 1986, hva er hensikten med den? Hvilket problem er det som skal løses gjennom en diskusjon om RV. På den ene sidavrimler det av motsigelser, på den andre sida henger dem ikke helt på greip.

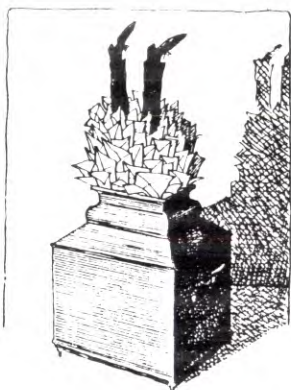
Hele partiet deltar i valgkampen for RV-listene, derfor er hele partiet på et nivå engasjert i spørsmål knytta til RV. Valgkampen er en politisk begivenhet i Norge

annethvert år, som det er viktig at partiet deltar i. Etter valget 1983 har vi hatt 39 RV-representanter i aktivitet (pluss noen til som er knytta til arbeidet innafør kommunestyrene). Fra valget i 1983 og fram til valget 1985, har ikke RV sentralt markert seg spesielt sterkt i det politiske landskapet. I noen fylker og noen kommunestyre har RV lokalt klart å markere seg. Forøvrig er oppsummeringa av RV-arbeidet temmelig entydig når det gjelder å sette fingeren på problemet med å få markert RV utafor kommunestyre-salen. Spørsmålet om å "trenge seg fram" i den parlamentariske delen av norsk politisk virkelighet, er altså et **virkelig** RV-

problem. Dette har jeg ikke tenkt å si noe om nå fordi jeg vil ta opp et annet problem.

*

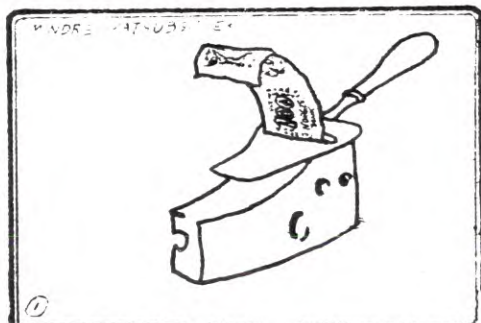
Både i JAOs første innlegg i TF (febr. 86) og i oppsummeringa av RV-konferansen, blir det sagt og slått fast at det parlamentariske arbeidet, linjene for det og organiseringa av det må inn i **hele partiets arbeid**. Uansett hva vi ellers er uenige om, er vi enige om at partiet kollektivt må ha ansvar for og delta i RV-arbeidet. Det neste spørsmålet blir derfor: **Hva er det helt konkret partiet skal gjøre for å tilfredstille et slikt krav?** I seks av landets fylker fins det ikke **en eneste** RV-representant. Hvordan skal **partiet** i disse fylkene drive RV-arbeid mellom valga? Jeg mener det er klin umulig for partiet både å drive og utvikle linjer for parlamentarisk virksomhet, når vi helt mangler de parlamentariske taburettene på de fleste stedene partiet er organisert. Det partiet **kan** gjøre, er det det er organisert for, nemlig utenomparla-

mentarisk virksomhet.

*

Det viktigste "parlamentariske" budsjettet som blir lagt fram hvert år, er uten tvil statsbudsjettet. Konsekvensene av det rammer hvert

år livet til folk flest her i landet. Partiet har en hel rekke utenomparlamentariske oppgaver knytta til kampen mot de offentlige budsjettene. Etter min mening er spørsmålet om hvor mange stemmer RV får til valg, i hovedsak et spørsmål om hva partiet får til av politisk aktivitet mellom valga, et spørsmål om partiets organisatoriske styrke etc.

Skal vi derfor bringe spørsmålet om vår organisatoriske styrke/politiske innflytelse inn på anen som ei side ved det faktum at vi gikk tilbake ved 1985-valget, **er det først og fremst partiets organisatoriske og politiske virksomhet vi må sette søkelyset på.**

I denne forbindelsen mener jeg "RV-folk" setter fingeren på et virkelig og viktig partiproblem, nemlig spørsmålet om hvordan vi kan organisere partiets sympatisører og knytte disse nærmere partiet, hvordan bruke politiske kampanjer til å styrke, bygge og utvikle partiet.

*

På sommerleiren i år fortalte kamerater fra vårt belgiske søsterparti at dem har startet med sympatisør-organisering knytta til partiet og partiets arbeid. Fortalte at dem jobber målretta med å utvikle partiets nærmeste omland til å bli organiserte kommunister. I alle åra jeg har vært partimedlem har vi ikke hatt noe annet å tilby sympatisørene våre, enn studiesirkler.

Uttallige folk har gått på partiets studiesirkler, noen melder seg inn, mens langt de fleste blir borte for oss igjen. Noen av disse folka som ikke melder seg inn i partiet, får utløp for sin politiske bevissthet gjennom arbeid i ulike fronter, eller "fagforeningsvirksomhet". Hvordan knytte disse og andre folk direkte til partiet?

Med 39 RV-representanter og tilsammen ca. 50-60 folk som jobber aktivt med RV mellom valga, er det ikke mulig å kalle tilbakegangen ved siste valg for et "RV-problem". det er åpenbart et partiproblem. Og partiproblemene blir ikke løst ved å organisere mer RV. Etter min mening er dette derfor et feil svar på et riktig problem.

*

Skal vi komme noe videre i en evt. "RV-debatt" må vi ta opp spørsmål som:

- Hvordan kan partiet drive sin utenomparlamentariske virksomhet f.eks. retta mot statsbudsjett/kommunebudsjett på steder hvor vi mangler RV-representant?
- Hvordan kan parti-arbeidet og virksomheten innafor de parlamenta-

riske organene knyttes sammen der hvor vi har representant?

Partiets parlamentariske virksomhet kan ikke bli større enn den representasjonen vi faktisk har, kan ikke prioriteres høyere. Men partiets innsats i kampen mot statsbudsjettet kan utvikles, styrkes og prioriteres opp.

*

Arbeidet med å oppsummere den parlamentariske virksomheten vår må fortsette, og disse erfaringene må spres i partiet. En side ved disse erfaringene er at folk, pga at partisystemet i Norge er parlamentarisk, ofte henvender seg til RV framfor til partiet. Folk er henvist til et parlamentarisk system for politisk kamp. Sånn sett er det riktig at RV kan fungere som et "bindeledd mellom AKP og folk". Men bare dersom RV i praksis henviser folk til partiet når det gjelder utenomparlamentarisk kamp, og dersom partiet innser at det faktisk har ansvar for den utenomparlamentariske virksomheta som er nødvendig og påkrevd i forbindelse med det at vi har RV-representanter.

Ingvild I

POLITISK MILJØ I GR.3 – OG TO ANDRE PROBLEMER

I

I artikkelen "Oppgaver og vilkår under borgerlig demokrati etc." sier Osvald at folk i kategori 3 må være med i "et eller annet poli-

tisk miljø..utafor partiet..." for å holde koken. Dette må diskuteres nærmere, hva mener vi da med politisk miljø, og hvordan skal det la seg gjøre?

Afghanistankomite eller skytterlag

Bakgrunnen for å ha gr.3 er i all hovedsak bruken av dem i framtida, krig eller fascisme. Dvs. at vi må ha dette i tankene når vi definerer hva slags massearbeid disse kameraene må ha.

Hvis "partinære" fronter som Kvinnefronten, Afghanistankomiteen, Palestinakomiteen defineres inn i "det politiske miljø" som er aktuelt for gr.3, trur jeg at jeg vil være uenig. Disse frontene vil helt sikkert bli forbudt, f.eks. ved okkupasjon, og medlemmene sikkert komme i søkelyset. Fronter som Latin-Amerika-gruppene, Fellesrådet for Sør-Afrika, vil kanskje berge bedre, i alle fall ved en sovjetisk okkupasjon, men er dette virkelig breie organisasjoner der vi virkelig kan knytte langsiktige kontakter som vil være svært viktige i framtida? Hva med fagbevegelsen? Her kan en sjølsagt jobbe, hvis en tenker seg om, og (framfor alt) at ikke andre partikamerater "avslører en". Men også fagforeninger står vel laglig til for hugg, f.eks. ved fascisering eller okkupasjon. Ellers mener jeg at spesielt skytterlag, idrettslag o.l. vil være organisasjoner som ikke umiddelbart

vil bli forbudt, og som også sannsynligvis vil være viktige kilder til rekruttering til folkehær, eller motstandsarbeid mot fascisering.

II

Et annet problem. Som jeg sa i et tidligere innlegg, har vi hatt et flertall menn i kategori 2.2 her i distriktet. Det har her både før og

nå oppstått problemer med ektefelle/samboer. Tildels har dette kommet av at de kvinnelikekamerater det gjelder ikke har fått noen skikkelig oppgave, tildels av at kamerater ikke har villet ha intern oppgave (evt. har prøvd dette en stund, men ikke vil/får det til mer.

Da reiser sjølsagt spørsmålet seg om mannen er kvinneundertrykker hvis han motsetter seg at sambo-

er/ektefelle tar eksterne oppgaver? Eller er det DS som er kvinneundertrykker her, som har pålagt kameraten en lav gradering, eller er det SK, som jo er de som har behandlet og vedtatt hele systemet? Hva mener SKAU om dette?

Det kan neppe påstås at den mannlige kameraten i slike tilfeller setter sine egne interesser foran partnerens, da han som regel ikke har noe valg. Det er et svært stort problem å ha et visst minimum av kamerater i denne kategori. De som først er plassert her, blir pålagt å underordne sine egne interesser svært mye under partiets langsiktige behov. Dette å under-

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
ordne seg partiets behov, står ikke
akkurat i så høy kurs for tida (så
vidt jeg kan oppfatte).

Når det da samtidig virker som om
"det å stå fram offentlig" er det
eneste som virkelig teller (jfr.
bøllekursene, og at internoppgaver
ikke blir sett på som viktig/utford-
rende/utviklende), kan det skape
enkelte problem.

III

Det er oppretta et skikkelig
Partiskoleutvalg sentralt og lo-
kalt. Dette er bra. At de i tillegg
selger studieopplegg, bøker og vi-
deoer er også bra, det gjør det
tildls mulig for kamerater i kate-
gori 3 å være med på noe av det som
skjer.

Studier

Dette systemet kan imidlertid for-
bedres. Jeg vil foreslå:

a) Studieutvalgene i distriktene
pålegges å sørge for at åpne møter

de arrangerer (evt. partiet lokalt,
utenom studieutvalget) blir tatt
opp på lydbånd (Idet minste innled-
ning, gjerne også debatten).

b) Det opprettes lokale "arkiv" som
oppbevarer og kopierer/leier ut
disse lydbåndene til kamerater i
distriktet, eller kamerater i andre
distrikt. (Adresse og oversikt over
programmer offentliggjøres i TF).

I disse "arkivene" bør det finnes
minst 1.eks. av aktuelle videoer
(alle de studieforbundet distribue-
rer). Det er helt unødvendig at
enkeltpersoner kjøper slike videoer
for å se dem 2-3 ganger. Det er nok
at det finnes 1-2 i distriktet.

Dette koster sjølsagt penger, men
det er en forutsetning for at kame-
rater i gr.3 skal kunne få være med
på det politiske livet i partiet.
For å høste billige poenger kan jeg
jo også peke på at det kan være
andre grunner til at noen ikke er
tilstede på et møte, enn at en ikke
får lov. F.eks. at en bor i dist-
riktet (og ikke i byen/Oslo), eller
at en må være "barnevakt".

Dette må sjølsagt organiseres på
"Non profitt"-basis, a la systemet
som prøves etablert mellom RV-
radioene. Da trur jeg at utgiftene
skulle være overkommelige.

Orvar

KRISESENTRENE

Partiet har avholdt sin første konferanse om krisesenterbevegelsen og dens utviklingsmuligheter. Krisesentrene rekrutterer et meget stort antall kvinner til aktiv innsats i kvinnekampen (ca.2000). Krisesenterjobbing radikaliserer kvinner, virkeligheten synliggjøres, kvinnemishandling blir satt i perspektiv.

Bevegelsen er stor og har sine spesielle trekk. Flat organisasjonsstruktur og antiledelsesstrømninger fins i sterk grad. Ideene om veldedighet og gratis arbeid preger deler av bevegelsen. Krisesentrene har svært ulike organisasjonsstrukturer. Variasjonene er store.

Kvinneutvalget har fortsatt for dårlig oversikt. De som jobber i det enkelte krisesenter likeså. Vi er nødt til å skaffe oss den.

Vi står overfor flere utfordringer, slik som partijentene i Nord-Trøndelag har pekt på:

- Vi må kjempe for at krisesentrenes økonomi sikres, staten må opprettholde 50% tilskuddet. Krisesentrenes økonomi kan ikke være overlatt til kommunene. Vi stoler ikke på at kommuner med trange budsjetter vil opprettholde driften på nåværende nivå.

- Diskusjonene om landsorganisering må fortsette. Diskusjonene om organisering generelt må utvikles. Men det er fortsatt problematisk å strukturere bevegelsen inn i en fast form.

Konferansen konkluderte at krisesenterorganiseringen må være knyttet til aktiv jobbing. En aktiv kvinnegruppe som arbeider med pornokamp (utenfor krisesenteret) skal ikke finne sin plass her.

Men organisering tar tid. Vi er fremme ved 1988 før en evt. landsorganisering vil være en realitet. Den brede alliansen som er helt nødvendig for å sikre økonomien NÅ må skapes NÅ. Det må dannes en felles front mot staten, og den bør evt. ha med både sentre som står på plattformen og de som står utenfor.

Krisesentrene skal ha landskonferanse i begynnelsen av november. Parti-konferansen la opp tre oppgaver for partijenter som skal dit:

1. Å fremme/støtte forslag om et umiddelbart aksjonsfellesskap for å slå tilbake de økonomiske angrep.
2. Samle kunnskap om hvordan hele bevegelsen ser ut.
3. Argumentere for en organisasjonsstruktur som bygger på aktivt grunnplansdemokrati og ledelse. (til pkt.2: Vi ber partijenter som ikke oppnår kontakt med andre kamerater på konferansen om å rapportere direkte til kvinneutvalget).

Vi er for organisering utfra prinsipielle syn, men vi er også for organisasjoner hvor mål, midler og krefter står i et forhold, slik at de driver kvinnekampen framover. Krisesenterbevegelsen vil kanskje være en av de bevegelsene som gir oss minst slingringsmonn for feil. Mange av motforestillingene ved landsorganisering er frykten for splittelse. Vi må trø varsomt, men ikke ligge langflat. Reelle politiske motsigelser kan drivebevegelsen framover.

Fortsatt vil det stå en diskusjon om hvor høyt vi skal prioritere krisesenterjobbingen i forhold til KF. Det fins ingen motsigelser

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
 noe B-lag. Vi organiserer utfra
 særegne forhold og må være bevisst
 hvorfor vi vil arbeide for å opp-
 rettholde eler opprette nye organi-
 sasjonsstrukturer.

Å være partimedlem, KFer og nyan-
 kommet til et lite distrikt kan
 bety at krisesenterjobbing er det
 naturlige kvinnemiljø som er ut-
 gangspunkt for KF og partijobbing.

Hilde, medlem av kvinneutvalget

SKREM

en hore-
kunde!!!

Bli medlem i
KVINNEFRONTEN
 Postboks 53, BRUN, 0611 OSLO
 TLF: 02-272161

GRATIS

PLAKATER,
 MERKER,
 VERVELISTER,
 kan bestilles fra KF.

Tips fås på tlf.: (02) 27 21 61

KF lager kampanjebulletiner
 hver 14. dag – de kan også
 bestilles

JÅLE
 JENTER
 ER
 OGSA
MED!

Bli medlem i
KVINNEFRONTEN
 RING 02-272161

RAUD UNGDOM -

OPPBEVARINGSPLASS???

Det skulle ikkje vere naudsynt å påpeike at m-l-rørsle allereie idag er eit generasjonsfenomen. Det burde og seie seg sjølv at for ei rørsle som har som mål å skape eit anna samfunn held ikkje dette mål. Skal vi klare å skape ei rørsle i samfunnet som vil forandring, må vi stadig ut til nye folk og nye generasjonar.

Det er to ting som eg blir meir og meir forbanna på. Det eine er AKP sin mangel på ungdomsarbeid og strategiar for ungdomsarbeid. Det andre er mangelen på interesse for kva som rører seg i Raud Ungdom - eller rettare: Ignoreringa av Raud Ungdom. desse tinga heng nøye ihop.

Raud Ungdom er idag ein liten organisasjon. Det er mest berre i

dei store byane at Raud Ungdom er såpass stor og stabil at vi står trygt på eigne bein. Dei fleste stader i Noreg finst ikkje Raud Ungdom. I ein slik situasjon meiner eg det er naudsynt for AKP å prioritere ungdomsarbeidet høgt. **Det gjer ikkje AKP.**

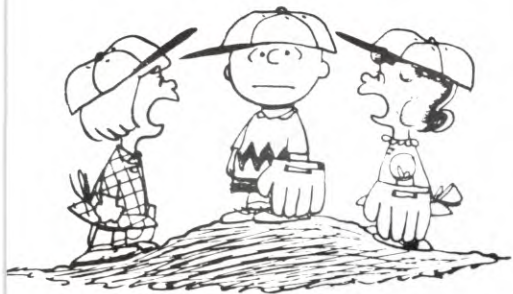
Stoda er, slik eg har oppfatta ho: Nokre stader drivast ikkje arbeid målretta på ungdom i det heile. Andre stader "prioriterer" dei ungdomen, og har ei eiga lita avdeling som har ansvaret for ungdomsarbeidet og andre "små" saker, som t.d. kvinnearbeid eller anti-imperialisme.

Partiet som heilskap tek **ikkje** noko ansvar. Det pågår ingen debatt om ungdomsarbeidet, avdelingane med

ungdomsansvar blir ikkje følgt opp, og det blir ikkje utvikla strategiar for ungdomsarbeidet. Partiet og partifolk har heller ikkje noko forhold til RU sin strategi, **skuleprioriteringa**. Mange stader driv partiet ein stille motarbeiding av skuleprioriteringa utan å ta ein open kamp om dette. Og utan å stille noko i staden.

Eit anna spørsmål er om m-l-rørsla treng eit eige ungdomsforbund, og om målet med partiets ungdomsarbeid skal vere eit mest mogleg sterkt og sjølvstendig Raud Ungdom. I praksis meiner eg partiet på ulike nivå og på mange måtar motarbeider dette. For om **det** er målet, må jo det som rører seg i RU vere **viktig** - og for partifolk.

Men eg har ei oppfatning av at

det som er vanlig blant partifolk er at dei ikkje bryr seg så mykje om RU. RU er berre ein oppbevaringsplass for ungdom - ikkje ein viktig del av m-l-rørsla **i seg sjøl**. RU er berre ein venteplass kor vi kan utvikle oss til vi blir mogne nok til Det Verkeleg Viktige - Partiet. Og om partiet er for smått ein stad, kan **dei** godt organisere ungdomen ein stad - for RU er jo ikkje noko å satse på likevel. (Jfr. Arne I sine fråsegner i KK om at den viktigaste målgruppa for partiet sitt rekrut-

teringsarbeid er unge jenter i 20-åra.)

Difor blir heller ikkje dei debattane og rørsleane som er i RU noko viktige heller, og partifolk slepp å ha noko forhold til dei svara og strategiane vi utviklar. Vi leikar oss jo berre litt medan vi venter på Partiet.... Difor kan ungdomsavdelingar (og resten av partiet) ha eit ikkje-forhold til skuleprioriteringa. Difor kan partiet finne på å vere fråverande (eller nesten fråverande) på alle våre store arrangement, og heller ikkje bry seg med dei diskusjonane som er her.

Eit Døme: Før RU sin sommarleir i år stod det tre kronikkar i KK som, om eg skal døme etter reaksjonane "på kammerset" sian, var svært kontroversielle. Men ingen i partiet har brydd seg med å kome med skikkelege reaksjonar, skrive svar i KK o.l. Partiet fann det heller ikkje verdt å delta på heile sommarleiren, for å høyre diskusjonane der. (KE var der ein dag - men eg anar ikkje kva ho tenkte om det vi diskuterte.)

No vil ikkje eg at partiet AKP skal vere nokon slags "overoppjularar" i m-l-rørsla. Eg vil at Raud Ungdom skal vere noko **i seg sjølv**, utvikle våre eigne diskusjonar og politikk sob. Men samstundes er vi ein del av den samme rørsla. Det vil seie at vi **må** ha eit forhold til kvarandre. Eg meiner jo og at partiet i mange høve vil måtte fungere leiande i forhold til RU.

Men utan at partiet har eit forhold til diskusjonane og svara til Raud Ungdom, utan at de diskuterer politikk med oss, og melder noko om kva **de** meiner, vil de sjølv sagt ikkje fungere leiande i forhold til oss. Å gripe til diktaturmetodar når de

synst vi er for langt ute på glattisen løyer i alle fall ingenting.

Så vil eg at de skal meine noko og setje igang diskusjon om:

1. På dei stadene der det ikkje finst RU må partiet prioritere ungdomsarbeidet høgt og diskutere strategiar fior dette arbeidet. Må inn i planane. Målet må vere å få i

stand eit sjølvstendig RU på plassen.

2. Partiet må vere med på å utvikle eit **politisk** forhold til RU, ha eit forhold til diskusjonane i Raud Ungdom og ha som mål å vere politisk leiande for RU.

3. Raud Ungdom er viktig i **seg sjølv**. Partiet er **ikkje** staden for unge jenter i 20-åra (det kan eg personleg skrive under på!!)

Miriam, Mo i Rana

NKS - EI GOD INVESTERING

Studieforbundet er ikkje slik det var. Dårlegare studiefinnsiering og strammare arbeidsmarknad disiplinere studentane til mindre politisk verksemd. Gjennomsnittstudenten spring mellom fag og deltidjobb, og presset på å gjere studiet raskt unna er større. Dese forholda gjeld også for kommunistar.

Den veltalende NKSaren på talarstolen i DNS - som studerer i årevis finansierte av Lånekassa - er grundig politisk skolert - har lang organisatorisk praksis og god tid til massearbeid - finst ikkje lenger.

Endringane i studentane sine leveår får konsekvensar for NKS - og skjerpar politiske og organisatoriske

NKS har særeine problem i forhold til leiing. Det er her langt vanskelagere enn i RV og partiet å ha ei leiing i tråd med prinsippa for kommunistisk organisering - at dei mest leiande kadera skal utgjere leiinga.

Sjøl om kriteria for kva som er "leiande" til ei kvar tid må vera gjenstand for politisk diskusjon, eksisterer det eit visst forhold mellom erfaring og politisk nivå. Ettersom studium/skolegang er grunnlag for organiseringa i NKS, vil den politiske aktiviteten til einskildmedlemer variere i løpet av studietida. For dei fleste minskar aktivitten mot slutten av studiet.

I NKS vil det difor til ei kvar tid finnast medlemer med høgt politisk nivå og lang erfaring, som av praktiske grunnar ikkje kan sitje i leiinga. Dette er ei motseiing som på kort sikt ikkje kan opphevast. Motseiinga kan i praksis kome til å ytre seg slik:

.. Organisasjonen får ei veikare leiing enn den "fortener".

- Organisasjonen er ikkje i stand til å gjera nytte av dei politiske ressursane den rår over i form av erfaring, og vil ikkje bli optimalt effektiv.

- Det oppstår politiske "sentra" utanfor den legitime leiinga.

- Leiinga får problem med autoritet og handlekraft og risikerer sentralistiske overslag.

- Erfarne kameratar reagerer på den politikken leiinga fører og

a) kjem med kritikk som verkar destruktiv og lammande på leiinga.

b) held tilbake rettmessig kritikk for ikkje å undergrave leiinga - let det skure og gå.

c) saboterer vedtak.

- Dei fleste kadera i leiinga får ikkje den fostringa dei treng, og får ikkje høve til å utvikle seg og lære, slik dei har rett på. Organisasjonen "sløser" slik med kader og taper potensielt dyktige leiarar.

Kva for politiske og organisatoriske tiltak er naudsynte for å unngå ein situasjon som skissert over?

NKS er eit viktig rekrutteringspotensiale for partiet. Ei av NKS sine viktigaste oppgåver er å fostre kommunistar for klassekampen og framtida.

Kan dei politiske og organisatoriske problema i NKS løysast utan tilførsel av politiske ressursar utanfrå - frå partiet?

Er dette tilstrekkeleg kjent blant partikameratar, eller eksisterer det eit bilete av eit studentforbund som politisk kan nå langt på eigen maskin?

Ei større satsing frå partiet på å styrke NKS politisk ville gje stor uttelling i form av framtidige kommunistar blant intellektuelle. Vi treng det - i kampen for sosialismen, og etterpå.

NKS er ei god investering!

Frå eit "forgubba" NKS-lag,
Turid.

.....SIDA

I DAG:

! FJALE FURUDASI: **!!**

»SKALLA PUNKARAR
MED STRESSKUFFERT«

Det fins flere måter å angripe en sak på. I forrige nr. prøvde Jens Petrus å ta opp et generelt problem (men med spesiell adresse til ei avdeling i Oslo) med en poetisk innfallsvinkel.

I dette nummer klipper vi nedenstående "epistel" fra et distriktsblad, der en viss Fjali Furudåsi er fast kåsør og meningsmann.

Vi lurar på å opprette en spalte for slike og lignende innkast, og oppfordrer meningsmenn og -kvinner til å kaste seg utpå. At utfallet - som nedenfor - i tillegg er HUMORISTISK er **ingen uløpe!!**

Vi er frista til å kalle sida **Knus & Kvæl** (eller "KK-sida"...). Men, siden vi gjerne vil være mer allsidig enn det disse initialene gir assosiasjoner om, lar vi det inntil videre stå åpent.

ADVARSEL:

Er du over 30 år bør du ikke lese dette. Er du i tillegg en nærtakende person, må du la det være. Jeg skjønner ikke hvorfor noen andre skulle lese det heller.

Red.

FJALE FURUDÅSI KÅSERER:

SKALLA PUNKARAR MED STRESSKUFFERT.

Denne gongen vil eg rette eit pessimistisk søkjelys på framtida. medan 95% av NKP er over 60 år og vil døy ut, er like mange i AKP over 30. Ved 30 setter forfallett inn, og når vi tenker på den tilveksten vi har blant jappane og ver

deg sjøl nok ungdommen, kan ein ikkje anna enn fundere på korleis dette skal ende.

Det å runde dei 30 er eit stort sjokk for dei fleste. Og ingen maktar å kome på den rette sida att same kor hardt dei freistear med

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPS partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
gymping, rouge eller aerobics. Men sjølve sjokket kan gå føre seg på dette viset: Du er ein av dei som uttalar deg skråsikkert om motar, klede og musikk. Du trur du fiksar trendane som ein annan evigung Vidar Lønn-Arnesen. Du snakkar på vegne av ungdomen og legg om sveisen kvart år.

Men så ein dag går du til t.d. RS (Poco Loco?) og vil kjøpa deg ei bukse. Du går innover i lokalet og aller inst er ungdomsavdelinga. Og då brått får du den store skjelva, du skottar til sidene og oppdagar at alle dei andre er så mykje yngre enn deg. Du kjenner deg som ein nudist i eit kloster og torer ikkje gå inn blant jeansen. Du byrjar istaden å rote med handa i ei korg med rosa sokkar.

Då er du blitt medlem av klubben. Du er over 30 og må raska på å bli til noko. Livet renn frå deg, du må markere deg og få ein posisjon blant overåringane. Du blir kran- glevoren, sær og nøye på at mein- ingane ddine blir høyrd. Karriera blir viktig, ålbogane spissast, du tek kurs og tilogmed skular, sam- stundes som du fordømer dei tapte sjansane i ungdomen. Du leitar etter måtar å slå deg fram på, slik at du kan realisere deg sjøl, fikse livet ditt og vise dei andre kor vellukka du er. Innan du er 40 er forråtninga fullført og du tek plass i rekkjene til dei som med alle middel held på posisjonane sine.

Det gjeld å skape seg ein posi- sjon i partiet og. Klarer du det er det greitt, du har fått deg ein plass ikkje nett i sola, men det er då noko. Du har i alle fall hevda deg. Men det er ikkje plass til alle dei ambisiøse 30-åringane, så

mange andre må finne andre område å realisere egoet sitt på.

Då gjeld det å dyrke fram den rette motseiinga. Desse viktige og sære motseiingane som gjer fane- flukta mogleg og tilmed litt pikant å snake om i salongen eller ved kafebordet.

Jaså, lesar, du kjenner deg att, men manglar fantasi til å finne på noko som kan få deg ut av partiets klamme grep? La oss få det over- stått. La meg hjelpe deg på veg under mottoet: **Bort med daukjøtet.** Her er ei liste over garanterte motseiingar som vil gjere det kom- plett umogeleg for deg å bli ståan- de i partiet:

- AKP uttalar seg for positivt/ne- gativt om Gadaffi, Khomeini osv.
- AKP må fordøme/hylle kulturrevo- lusjonen, Stalin, Ungarn-56, osv.
- Partiet serverer øl på arrange- menter.
- Engels tok feil om matriarkatet på Bali-øyene.
- KK behandlar Treholt einsidig og råttent.
- AKP framhevar sauene, noko som går utover geita. Ho er like bra.
- Partiet har ikkje programfesta partifridom under sosialismen.
- Trondheim må verte hovudstad i folkerepublikken Noreg.

Du kan og ta ein glideflukt slik kjende kulturpersonar har gjort, men dette krver sjølvstekt meir. Du kan sjølvstekt og berre meine og seie kva som helst og bli ståande i partiet, for det er ingen som kas- tar deg ut, og då er jo verkninga den same.

Om du ikkje kan nytte nokon av desse råda, så må du - stakkars deg - bli ståande i partiet og gjere ein helvetes masse arbeid.

Fjale

SKRIVER DU I TF?

POL-LEDELSEN MOBILISERER PÅ SIN MÅTE:

A/S Vinmonopolets formål er å omsette vin og brennevin i Norge samt sprit til medisinsk, vitenskapelig og industrielt bruk. Selskapet har ca. 2 000 ansatte, fordelt på fire produksjonssteder - Oslo, Bergen, Trondheim og Hamar - og 94 butikker over hele landet.

A/S VINMONOPOLET søker

JURIST

I PERSONALAVDELINGEN

Stillingen er tillagt interessante og varierte oppgaver innenfor disse hovedområder:

- arbeidsrettslige spørsmål
- forhandlinger
- utredningsarbeid

direktøren.

Lønn etter avtale. Pensjording.

Nærmere opplysninger kan fås ved henvendelse til personaldirektør Birger Strømsheim, tlf. 65 40 00.

Stillingen er plassert direkte under personal-

Søknad med fullstendige opplysninger og attestkopier sendes A/S Vinmonopolet, postboks 6675 Rodeløkka, 0502 Oslo 5.

A/S Vinmonopolet

GI DEM SVAR SOM SVIR!

KAST KREFTENE INN I STØTTEARBEIDET!

EN AV DE VIKTIGSTE HØST-OPPGAVENE!

· INNHOLD:

Leder:

"Fortsatt omstilling av partiet".....s. 2

Fra partiet:

Om Folkekrig - fra Forsvarspol. Utvalg.....s. 3

Ny Verden-nytt - fra Studieutvalget.....s. 4

"Klassifiseringa er ny" - fra Viggo.....s. 5

Debatt:

"Du skal ikke tåle så inderlig vel..." - fra et styre m/svar.....s. 7

KK og Narvesen - Alf S.s. 9

"Bruk KK!" - Lars-Roars.10

To innlegg fra bygdeavdelinger.....s.12

"Partiet og RV" - fra DS-leder Østfold.....s.17

"Har vi en RV-debatt?" - Ingvalds.19

Noen problemer omkring gradering - av Orvar.....s.21

Krisesentrene - av Hildes.24

"Raud Ungdom - ein oppbevaaringsplass?" - av Miriams.26

"NKS - ei god investering - av Turid.....s.28

?.....SIDA! - idag med Fjale Furudåsi.....s.30

Tillegg: Vidar : om erfaringer for RV i kommunestyre.